

דאנייה-הפרסיה

כסמל למישחק. והתנופה לקהל היקר הזה, קהל טיפשי המולך באף, ולא רק בתחום הכי דורגל. יוצרים פה היסטוריות כאילו אין בעי יות אחרות.

אילו היינו מנצחים, היינו טופחים לעצמנו על השכם ושוכחים את האינפיארה ואת שערוריית דרום-אפריקה. היינו שוכחים שהי חברה מתמטטת — אילי-ישראל, ניצחנו! הפרשנות בטלוויזיה היתה מעוררת חמלה.

פסיכולוג פרוץ הוס קרייטלר: פסיכולוגיה

● **לפני:** כל המישפחה הולכת לטייל בר חובות תל-אביב. לראות מה קורה בחוץ. ● **אחרי:** אינני חובב-כדורגל, ואינני פסיכולוג של כישלון. גם אילו הייתי מסתכל, לא הייתי מבין דבר. אילו היינו מנצחים או אולי... אינני פסיכולוג של ספורט ולא של אוהדי-כדורגל או ספורט בכלל. בזמן המי שחק הופתענו, מישפחתי ואני, לגלות שלא היתה ריקנות מבהילה, אנשים הסתובבו בר חובות כמעט כמו ביום רגיל.

דוגמית תמי בן-עמי: לא מעורכות

● **אחרי:** כרגע נכנסתי. לא מעניין אותי כדורגל. לדעתי המישחק לא יפה. רק היום שמעתי שיש מישחק. רק היום התברר לי שי-50 אלף איש ילכו לראות אותו, וכי חברי הכנסת רבים על הנושא. חזרתי לפני יומיים מחו"ל ואני לא מעורבת. אני מאחלת להם מכל הלב לנצח. הם הפסידו? טוב, אני עצובה בשבילם. כדורגל אינו מדבר אלי.

שרית רום, צילם: ציון צפרייר

● **אחרי:** אבא אבן עצמו: לצערי, אני נאלץ להשאיר את הנבחרת לבר. למרות שגור תרו 20 דקות, עלי ללכת. כעת אני מנסה להתרכז ולהבין איך ניתן להבקיע שני שערים ב-20 דקות. בעיקר כשהמאפיין את הנבחרת במישחק הוא ליצור הזדמנויות על-מנת להחמיצן. עד שמתקרבים לשער, יש הרבה הברקות. אבל אין צורך להפגין אלגנטיות, אלא להבקיע שערים. אי-אפשר לומר שהמיי שחק מלהיב. אני עדיין מחכה לאקסן.

הפרופ' ישעיהו ליבוביץ: הברזילאים

● **לפני:** אינני צופה במישחקי כדורגל. אין לי כל עניין ב-11 חוליגנים שלנו, המשח"קים כנגד 11 חוליגנים בראזילאים. לא עניין אותי ולא מעניין אותי כעת מי ינצח ומי יפסיד.

הרב שמואל אבירור הכהן: אופוריה

● **לפני:** אני בריוק מגיש פיצוחים לאשתי. תי אשתי, בשלב הזה, היא הצופה היחידה, ואני משרת אותה. כעת אנש גם אני להסתכל. ● **אחרי:** מישחק משעמם למדי. מי שהייתה מוצלחת במיוחד היא הקורה בשער הנבחרת שלנו. אלמלא היא, היינו מקבלים כמה גולים. כפעם הבאה אני מציע למסור את המישחק לאגודת-ישראל, היא כבר תדע להור"ציא מזה מהשוו. אם לא שני גולים או לפחות שני סגנים.

כל העניין לא רציני, אבל ניצחונות כאלה מסוכנים מאוד לישראל. אילו היינו מנצחים, הישראלים היו נכנסים לאופוריה, ולא רואים מה יש מסביב. החימום של אותה נתפס בעיני

משאל טלפוני לפני ואחרי מישחק-כדורגל. גל המישחק שהצליח לגרום למרינה שלמה להיכנס למאניה מטורפת לפני, ושהביא מדי-נה שלמה לדרפסיה אחרי. היום כבר עורפים ראשים, ומרינה שלמה תעמוד ותשמח לאיד. יש גם הצעה להקים ועדת-חקירה ממלכתית. רובנו נתייחס להפסד במירת הרחמים, כי הרי בארץ יש כל התנאים, חוץ מתוצאות.

הפסלת ציונה שמשי: יש חוייה

● **לפני:** אני מוכרחה לומר שעברתי חור"ייה יוצאת-דופן. הייתי במקום מסויים ליד האיצטריון. בשעה 3.30 נסעתי לכיוון ביתי, פגשתי את ציאת-מצריים בכיוון ההפוך. זה היה מדהים. הסתכלתי במכוניות החולפות ובאנשים היושבים במכוניות. גיליתי מרינה של גברים. אולי היו במכוניות מניין של חברות. אנשים בסביבת האיצטריון פתחו חצרות פרטיות, לשימוש כחנייה בתשלום. לא חשוב מי ינצח, בעלי החניות הרוויחו כסף. הם בטוח ניצחו היום. אני תמיד נגדנו, או עכשיו אני הולכת להסתכל כמבט מגבוה. איזה כיף לשבת למעלה, ולמטה מתרדצים להם. ● **אחרי:** הפסדנו. אני רק יכולה להגיד שהטלוויזיה היא ההמצאה הכי נפלאה בעולם. הנה, אני בוחרת מתי להסתכל. באמצע הלכי תי לישון. כשחזרתי גיליתי שלכל שחקן יש שישה צללים. אז אני חושבת, אולי אילו היו לכל שחקן פחות צללים, היינו מנצחים?

אבא אבן: פורש באמצע

● **לפני:** סווי אבן עונה לטלפון, מופתי-עת: "איך אפשר לדבר איתו עכשיו? הרי יש מישחק כדורגל נגד קולומביה! אני אנסה לה-פריע לו לרגע. אפשר להתקשר מאוחר יותר.

